

Zaterdagavond in de Smidse.

Weer d' arbit is an 't woord,
Zain hartslag trilt en boort,
De moker plettert, dreunt,
En bleispaip skrainend kreunt;
Weer stalen knuiste graipe,
Zai d' aizeren hoeve slaipe,
Vernagele deur 't vuur,
Deer sleeg nou 't sabbatsuur!

En hamers bommen nou omleig!
Et ambielt trilt nag iens terdeig.
Rap, nou et skoôtsvel an de wand:
En in et koelvat plast erlui hant.
Weer 't vier zoopas te gloren sting
Waart 't duister as een dooyig ding.
Gezellen, sluit de deur
En zet de boute veur!

Den gauw nei huis gerept,
Et werkspul neergemept!
Dag woif! Den 't kind gekoosd,
Bai 't eivendstik 'n wail verpoosd.
Ree leit de Zundagsche samaar
Veur oud en jonk al gnappies klaar,
Nou saem te ruste wel gekust
Den komt de zoete sleipers rust.

Godlof wie werken kon,
Het brood veur allen won,
En praizend ruste mag
Tot 's Heeren hailigen dag!

A. C. BOL—DENYS. (Nora.)